

Fr. J. Blais Millet

Bona

Molt h. meu i amic: l'home propo-
sa i Deu disposa; No crec pas que l'
aquells dies que va ser a Tàrraga es
pensis que dintre un mes s'havien
de quedar sense organista en aquell
poble. Doncs miri, aixís es; el Sr. Bisbe
ha tingut a bé nombrarme Profes-
sor de Clavi i re-nombrarme Professor
de Música del Seminari de Solsona i
aquí, m'he altre vegada, a les seves
Ordres. sento que aquells bells projectes
de que parlàvem tot sopant a Tàrra-
ga s'hagen estrellat tant fàcilment,
perque no dubto pas que la seva rea-
lització hauria sigut el resurgiment
moral d'aquella població. Però la ne-
cessitat general del bisbat, l'esperan-

ça de pugner trevallar mes, fins en
profit dels meteixes pobles, educant
als que el dia de demà han de ser
sacerdots. Tot això, prescindint del
manament del Bisbe, ha fet que m
determinés a venir decididament al
Seminari. Aquella bona gent del
Patronat de St. Jordi, han quedat
aclaparats; no se l'esperaven aquest,
no se perquè, però m. havian rebut
tant de aquella gent que estic segur
que n. hauria fet lo que pogessi
volgut. Solen de totes maneres que hi
vagi una llarga temporada d'istiu.

L'últim diumenge que vaig ser hi
vem cantar a la parroquia un Trina-
gi a 4 veus i un motet de Viadana
i allò ls va acabar de desoperar.

En fi V. ja ho sap, i si en alguna
cosa puc ser útil, pot dirigir-se al se-
minari de Tolosa, i estigue segur
que l serviré lo millor que puga.
Que ho faria de proporcionar-me

algunes de les obres que canta l'Orfeo?
En quina forma? Espero que hi
farà lo que pugue.

Aprofito aquesta ocasió per re-
petir-me de l'afin amic i capella

Ricard Tassina P.